

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
IRM: 33-104, 33-140 IRM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@ork.police.hu

Szám: 105/773- /2009.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, panaszos – jogi képviselője útján előterjesztett – beadványa tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 35/2010. (I. 27.) számú állásfoglalása megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen a Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz (1363 Budapest, Pf.16.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) jogi képviselő
- 3) Független Rendészeti Panasztestület
- 4) Pest Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 5) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos jogi képviselője által – 2009. augusztus 24-én az Országos Rendőr-főkapitányság vezetőjének (a Független Rendészeti Panasztestület vizsgálatát kérve), valamint 2009. szeptember 20-án a Független Rendészeti Panasztestületnek – előterjesztett panasz két Rendőrséget érintő intézkedést kifogásol:

- A Budaörsi Rendőrkapitányság beosztottjai a Budakörnyéki Ügyészség átírata alapján 2009. augusztus 21-én helyszín megtekintést fogantatosítottak az Öröm, Kormorán u. 10. szám alatt található ikerháznál, melynek során, az eljárás sikeres lefolytatása érdekében egy megrongált teraszelválasztó falat lefényképeztek.

- a panaszos körözését és elfogását a Szegedi Városi Bíróság 10.B1691/2009/1. számon kiadott elfogatóparancs alapján 2009. augusztus 4-én a BRFK XIV. kerületi Rendőrkapitányság rendelte el. Miután információk érkeztek a Rendőrségre, hogy panaszos a megadott lakcímen tartózkodik, a BRFK XIV. kerületi Rendőrkapitányság megkereséssel fordult a Budaörsi Rendőrkapitánysághoz. Ezt követően a Pilisvörösvári Rendőrség körzeti megbízottja, társadalmi kapcsolatának a tájékoztatása alapján a megadott címen 2009. szeptember 18-án 17.30 órakor a panaszost elfogta és a Pilisvörösvári Rendőrségre előállította. Megtörtént a panaszos őrizetbe vétele és átszállítása a BRFK Gyorskocsi utcai fogdájába, majd innen 2009. szeptember 21-én a Szegedi Városi Bíróságra.

A jogi képviselő a rendőri intézkedésekkel összefüggésben az alábbi körülmények miatt fogalmazta meg kifogásait:

A 2009. augusztusi 21-i esemény kapcsán:

- a fényképezés a panaszos tulajdonában álló ingatlant is érintette, ezért a helyszínen tájékoztatást kért, aminek a rendőrök csak részben tettek eleget: nem igazolták magukat, nem mutatták meg az igazolványukat, nem közölték rendfokozatukat és a parancsnokuk nevét, továbbá csak az egyik rendőr mutatkozott be, a másik csak a keresztnévét mondta meg;

- véleménye szerint az intézkedés (a helyszín megtekintése és a fényképezés) nem az előírásoknak megfelelően történt és az egész törvényességével aggályaik vannak.

A 2009. szeptember 18-i elfogás, előállítás kapcsán:

- a Rendőrség az elfogáskor nem az elfogatóparancsot kibocsátó bíróságot értesítette, hanem végrehajtotta az elfogást;

- a bíróság csupán azért adott ki körözést ellene, mert a Posta nem továbbította az idézést;

- a Rendőrség szándékosan péntek estére időzítette az elfogást, mert így hétfőig a fogdán kellett maradnia;

- a házból a rendőrség bilincsből, vezetősíjra kísérték;

- a rendőrségön egy vaskorláthoz bilincseltek;

- a fogdán tapasztalt körülmények miatt is panaszt tett: higiéniai körülmények, fekáliával szennyezett takaró;

- panasza szerint nem kapta meg gyógyszereit.

II.

Döntésem meghozatala során az alábbi iratok és nyilatkozatok álltak rendelkezésre:

- Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatának az ügyel kapcsolatban, 2009. október 9-én készített, továbbá a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének a szakmai álláspontját tartalmazó, 2010. február 25-én kelt tájékoztató levele;
- Budakörnyéki Ügyészség 2009. augusztus 13-i átirata;
- Budaörsi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Bűnügyi Technikai és Helyszínelő Alosztály jelentése a helyszín megtekintéséről és a kapitányság Bűnügyi Osztályának 2009. október 7-i kiegészítő jelentése;
- BRFK XIV. kerületi Rendőrkapitányságnak 2009. augusztus 4-én kelt, a Budaörsi Rendőrkapitányságnak küldött megkeresése;
- Pilisvörösvári Rendőrőrs jelentése a 2009. szeptember 18-i elfogásról, határozat őrizetbe vétel elrendeléséről, rendelvény befogadásról, átkísérési utasítások (szeptemberi 18-i és 21-i), értesítés jogi képviselőnek, bűnügyi orvosi vizsgálat megrendelő lap, BRFK XIV. kerületi Rendőrkapitányság értesítése elfogásról,
- Szegedi Városi Bíróság végzése az elfogatóparancs visszavonásáról ;
- Pilisvörösvári Rendőrőrs jelentései (2009. október 6-i és 2009. október 7-i);
- jogi képviselő által előterjesztett beadványok.

A rendelkezésre álló iratok alapján tényállásszerűen az alábbiak állapíthatók meg.

A 2009. augusztus 21-i helyszíni intézkedést a Budaörsi Rendőrkapitányság beosztottjai a Budakörnyéki Ügyészség átirata alapján hajtották végre. A rongálás vétsége miatt a Budaörsi Rendőrkapitányság nyomozást megszüntető határozata elleni panasznak az ügyészség helyt adott, azt hatályon kívül helyezte és a nyomozás folytatását rendelte el. A nyomozás folytatása során utasította a rendőrséget további nyomozási cselekmények végrehajtására. Az ügyészség átiratában kitért arra, hogy meg kell állapítani azt, hogy a megrongált kerítést ki és mikor bontotta el és azt, hogy ezzel a sértettnek mekkora kára keletkezett. E kérdések tisztázása érdekében történt meg az Üröm, Kormorán u. 10. szám alatt található ikerház előtti terület megtekintése, és a kár érték megállapítása érdekében a megrongált teraszelválasztó fal lefényképezése.

A 2009. szeptember 18-i elfogást a Pilisvörösvári Rendőrőrs körzeti megbízottja hajtotta végre, mivel a panaszos körözését és elfogását a Szegedi Városi Bíróság 10.B1691/2009/1. számon kiadott elfogatóparancs alapján 2009. augusztus 4-én a BRFK XIV. kerületi Rendőrkapitányság elrendelte. Miután információk érkeztek a BRFK XIV. kerületi Rendőrkapitányságra arról, hogy a panaszos valószínűsíthető tartózkodási helye a megadott lakcím, ezért a rendőrkapitányság megkereséssel fordult a Budaörsi Rendőrkapitánysághoz. Ezt követően a Pilisvörösvári Rendőrőrs körzeti megbízottja, társadalmi kapcsolatának a tájékoztatása alapján a megadott címen 2009. szeptember 18-án 17.30 órakor a panaszost elfogta és a Pilisvörösvári Rendőrőrsre előállította. Megtörtént a panaszos őrizetbe vétele és átszállítása a BRFK Gyorskocsi utcai fogdájába, majd innen 2009. szeptember 21-én a Szegedi Városi Bíróságra.

Az intézkedésekkel kapcsolatban a parancsnoki kivizsgálások időközben megtörténtek. Az augusztusi helyszínelési tevékenységgel kapcsolatban a rendőrök a tájékoztatási kötelezettségüknek eleget tettek. Az eljárás során, a rendelkezésre álló adatok alapján megállapítást nyert, hogy az ingatlan tulajdonosai között polgári jogi jellegű vita van. A rongálás miatt az eljárás során sértettként szereplő tulajdonosok – akik az ingatlanba a rendőröket beengedték – tájékoztatása a nyomozási cselekményről megtörtént. Az ingatlan környezetében lévő más személyek eljárásjogi helyzete a helyszínelést végrehajtó rendőrök

előtt nem ismert, így tájékoztatási kötelezettségük (az adott nyomozási cselekmény kapcsán) e személyekre nem terjed ki.

Az elfogás és előállítás kapcsán lefolytatott parancsnoki kivizsgálás a jogalap és a végrehajtás tekintetében szakmai mulasztást, hiányosságot nem állapított meg. Egy törvényi hivatkozás pontatlanul szerepelt az őrizetbe vételt elrendelő határozaton, ami azonban az intézkedés jogszerűségét nem befolyásolja.

Mindezek alapján megállapítható, hogy mindkét kifogásolt rendőri intézkedésre folyamatban lévő büntetőeljárások során, megfelelő jogalappal, a szakma szabályainak és előírásainak a betartásával került sor.

III.

Az ügyvel kapcsolatban a megállapított tényállás alapján szükséges az eljáró hatóság hatáskörének és illetékességének a vizsgálata. A Ket. 22. § (1) bekezdése¹ értelmében a hatóság hatáskörét és illetékességét az eljárás minden szakaszában hivatalból köteles vizsgálni. A Ket. 19. § (1) bekezdése² értelmében a hatóság hatáskörét jogszabály határozza meg.

A jelen eljárásban a rendőrségi panaszkezelési tevékenységet az Rtv. 92. § (1) bekezdése³ szabályozza. A rendészeti panaszkezelés speciális panasz elbírálási eljárás, amelynek tárgya a rendőri intézkedéseknek, mulasztásoknak, kötelezettségszegéseknek a vizsgálata. Az eljárás tehát a rendőri intézkedések jogszerűségét vizsgálja: megvolt-e az adott intézkedésnek a jogalapja, a panaszos által megfogalmazott kifogások érintik-e ezt a jogalapot, továbbá az okozott jogsérelem összefüggésbe hozható-e a rendőri intézkedéssel.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdésében írt rendelkezés taxatív felsorolja azon intézkedések csoportját, melyek a rendőri intézkedések elleni panaszok körébe sorolhatók. Az ezen intézkedésekre (intézkedések mulasztására) vonatkozóan megfogalmazott kifogásokkal kapcsolatban a jogszabály rendelkezése szerint – Rtv. 93/B § (1) bekezdése⁴ – a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatható. A rendőri intézkedésekkel kapcsolatba hozható panaszok esetén vizsgálni kell, hogy az a Rtv. IV. V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása kapcsán fogalmazza-e meg a panaszt a beadványt tevő. A kérdéses ügyben a rendőri intézkedéssel kapcsolatban megfogalmazott kifogásoknak azon része vizsgálható a megjelölt jogszabályok alapján, amelyek a panaszosnak az előállításával, kíséréssel és a bíróságra történő átszállításával kapcsolatosak. Jelen esetben a Rendőrség intézkedését egyrészt az Rtv. szabályozza – e hivatkozások (helyesen) szerepelnek az elfogás végrehajtásáról szóló

---

¹ **Ket. 22. § (1)** A hatóság a joghatóságát - ezzel összefüggésben az alkalmazandó jogot -, valamint hatáskörét és illetékességét az eljárás minden szakaszában hivatalból köteles vizsgálni.

² **Ket. 19. § (1)** A hatóság hatáskörét - a hatósági eljárás körébe tartozó ügyfajta meghatározásával - jogszabály állapítja meg. Jogszabály a hatóság szervezeti egységére hatáskört nem telepíthet. Jogszabályban kell megjelölni az elsőfokú, továbbá ha az nem a 106. és 107. §-ban megjelölt hatóság, a fellebbezés elbírálására jogosult hatóságot.

³ **Rtv. 92. § (1)** Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervezethez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

⁴ **93/B. § (1)** Az intézkedést foganatosító szervezethez benyújtott panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetője közigazgatási hatósági eljárásban bírálja el.

jelentésben: Rtv. 29. § (1) bekezdése⁵, Rtv. 31. § (1) bekezdése⁶, valamint az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja⁷ – másrészt pedig a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 73. § (2)-(3) bekezdései⁸. A Rendőrségnek a folyamatban lévő büntetőeljárások során elrendelt körözésekkel (elfogatóparancsokkal) kapcsolatos tevékenységét a Be. 73. § (2) bekezdése írja elő, melyből következik, hogy a más hatóság által elrendelt elfogatóparancs végrehajtásával kapcsolatban a Rendőrségnek nyilvánvalóan intézkedési kötelezettsége van. A 73. § (2) bekezdése szerinti felhatalmazás mellett további jogalapot az elfogás végrehajtásához a már idézett Be. 73. § (3) bekezdése ad.

A rendőri intézkedések elleni konkrétan megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

- a 2010. augusztus 21-i szemle egy folyamatban lévő büntetőeljárás keretében történt meg a Be. 119. § alapján⁹. Ennek megfelelően a rendőrségi panasz eljárás ezen intézkedés jogalapjának, szakszerűségének és az e körben megfogalmazott kifogásoknak a vizsgálatára nem terjed ki, e körben megállapítható a hatóságom hatáskörének a hiánya.

A 2010. szeptember 18-i rendőri intézkedés kapcsán panaszos jogi képviselője által előterjesztett panaszok az alábbiak.

- kifogásolta, hogy a Rendőrség az elfogáskor nem az elfogatóparancsot kibocsátó bíróságot értesítette, hanem végrehajtotta az elfogást. A jelentések tanúsága szerint panaszos előállítását követően a rendőrök haladéktalanul felvették a kapcsolatot a bírósággal és a Panaszost, a bíróság kérése alapján, hétfőn szállították át Szegedre.

---

⁵ **29. § (1)** A rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

⁶ **31. § (1)** Akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.

⁷ **33. § (1)** A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt,
b) aki ellen elfogatóparancsot, nemzetközi elfogatóparancsot, illetve európai elfogatóparancsot adtak ki;

⁸ **Be. 73. § (2)** A lakóhely, illetőleg a tartózkodási hely megállapítása iránt a személyi adat- és lakcímnnyilvántartást kell megkeresni. A körözést a külön törvényben meghatározott szabályok szerint a rendőrség végzi.

(3) Szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény esetén, valamint az e törvényben meghatározott más esetekben a terhelt elfogása és megtalálása esetén meghatározott bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság elé állítása is elrendelhető (elfogatóparancs). Azt, aki ellen elfogatóparancsot bocsátottak ki, megtalálása esetén őrizetbe kell venni, és huszonnégy órán belül az elfogatóparancsot kibocsátó vagy az abban megjelölt más ügyész, illetve nyomozó hatóság, illetőleg hetenkét órán belül az elfogatóparancsot kibocsátó vagy az abban megjelölt más bíróság elé kell állítani.

⁹ **Be. 119. § (1)** Szemlét a bíróság, illetőleg az ügyész rendel el, és tart, ha a bizonyítandó tény felderítéséhez vagy megállapításához személy, tárgy vagy helyszín megtekintése, illetőleg tárgy vagy helyszín megfigyelése szükséges.

(2) A szemlénél - ha szükséges - szakértőt is lehet alkalmazni.

(3) A szemle alkalmával a bizonyítás szempontjából jelentős körülményeket részletesen rögzíteni kell. A szemlén fel kell kutatni és össze kell gyűjteni a tárgyi bizonyítási eszközöket, és gondoskodni kell a megfelelő módon történő megőrzésükről. A szemle tárgyáról, ha lehetséges és szükséges, kép- vagy hangfelvételt, illetve képet és hangot egyidejűleg rögzítő felvételt, rajzot vagy vázlatot kell készíteni, és azt a jegyzőkönyvhöz kell csatolni.

(4) Ha a szemle tárgyát egyáltalán nem, vagy csak jelentős nehézség, illetve költség árán lehetne a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elé vinni, a szemlét a helyszínen kell megtartani.

- a panaszos kifogásolta, hogy a Rendőrség szándékosan péntek estére időzítette az elfogást, ezért így hétfőig a fogdán kellett maradnia. Ezzel kapcsolatban a rendelkezésre álló rendőri jelentések és egyéb dokumentumok (bíróság által kibocsátott elfogatóparancs, megkeresések), valamint az időközben lefolytatott parancsnoki kivizsgálás alapján megállapítható, hogy a körzeti megbízott azt követően jelent meg a megadott címen, hogy információk érkeztek a BRFK XIV. kerületi Rendőrkapitányságra arról, hogy panaszos valószínűsíthető tartózkodási helye az Üröm, Kormorán u. 10. szám. A rendőr nem mérlegelhette azt a körülményt, hogy az adatszolgáltatáskor hétköznap, vagy munkaszüneti nap volt. A kapott információk alapján haladéktalanul intézkedett és erre az intézkedésére történetesen péntek délután került sor. Egyébiránt az elfogás és előállítás kapcsán lefolytatott parancsnoki kivizsgálás a jogalap és a végrehajtás tekintetében szakmai mulasztást, hiányosságot nem tárt fel.

- kifogásai között említette a panaszos jogi képviselője azt a körülményt is, hogy a bíróság csupán azért adott ki körovezést a panaszos ellen, mert a Posta nem továbbította az idézést. A Rendőrség a bíróság által elrendelt elfogás indokoltságát nem kérdőjelezheti meg, nem bírálhatja felül. Az ezzel kapcsolatban benyújtott panasz elbírálására a Rendőrségnek nincs hatásköre.

- a Panaszos azt állította, hogy a házból a rendőrőrsig bilincsbén, vezetősíjjon kísérték. Ezzel kapcsolatos állítását a lefolytatott vizsgálat nem támasztotta alá, a rendőri jelentések szerint a rendőrőrsre kísérés két rendőr őrzési tevékenysége mellett, bilincs és vezetősíj használata nélkül történt meg.

- kifogásolta, hogy a rendőrőrsön egy vaskorláthoz bilincseltek. Ezzel kapcsolatban az eljárás az alábbiakat állapította meg. A panaszos őrizetbe vételének kihirdetését (az erről szóló határozat közzétételével) követően a földszinten egy széken foglalt helyet és egyik kezét – a Panaszos által kifogásolt módon – egy vaskorláthoz bilincseltek. A Pilisvörösvári Rendőrőrsön nem áll rendelkezésre ún. előállító helyiség, amely a biztonságos őrzést lehetővé tenné, ezért az adott tárgyi és személyi feltételeket figyelembe véve, valamint a hatályos jogszabályi felhatalmazás – a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 60. § (4) bekezdés d) pontja, valamint a (6) bekezdés c) pontja¹⁰ – alapján a tárgyhoz bilincselés alkalmazása jogszerű, szakszerű és az arányosság követelményének megfelelő volt, az e körben megfogalmazott kifogás nem megalapozott.

- kifogásolta a fogdán tapasztalt higiéniai körülményeket. A fogdán elhelyezett személyek jogait és kötelezettségeit a rendőrségi fogdák rendjéről szóló 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet (Fogdaszabályzat) szabályozza, melynek 4. §-a¹¹ biztosítja a panaszjogot. A

---

¹⁰ **Szolgálati Szabályzat 60. § (4) A bilincselés módjai:**

d) indokolt esetben tárgyhoz bilincselés.

60. § (6) A bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélrányosabban választja meg azzal, hogy:

c) tárgyhoz bilincselésnek akkor van helye, ha a személy önkárosításának, támadásának vagy szökésének megakadályozása, ellenszegülésének megtörése, illetve az intézkedés eredményes befejezése más módon nem biztosítható.

¹¹ **Fogda szabályzat 4. § (1) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, a fogvatartottnak a fogvatartással összefüggő ügyében hivatalból vagy kérelemre a fogda parancsnoka dönt. A fogvatartott a fogvatartással összefüggő ügyében - a kérelem vagy bejelentés tárgyának megjelölése nélkül - személyes meghallgatást kérhet a fogda parancsnokától vagy a fogvatartásért felelőstől, hozzájuk írásban is közvetlenül fordulhat.**

(2) A fogvatartott a fogvatartással összefüggő ügyében hozott döntés (intézkedés, határozat), illetve annak elmulasztása miatt panasszal élhet. A panasz lehetőségéről a fogvatartottat tájékoztatni kell.

fogdán tapasztalt körülményekkel kapcsolatos kifogások kivizsgálása jelen eljárásnak nem feladata.

- panasza szerint nem kapta meg gyógyszereit: a Panaszosnak a Pilisvörösvári Rendőrőrsről a BRFK Gyorskocsi utcai fogdájára kísérése során az őrzést és kísérést ellátó rendőrök lehetőséget biztosítottak arra, hogy – kitérővel –visszatérve lakhelyére gyógyszereit magához vegye. Erre egyébként jogszabályi kötelezettsége a rendőröknek nem volt. A kísérésben résztvevő rendőrök mérlegelték azt, hogy a fogdai körülmények között a gyógyszerek beszerzése nehézségekbe ütközhet, ezért a panaszos kérésének eleget tettek és reá nézve kedvező döntést hoztak. E kifogás tehát nem fedí a valóságot, hiszen éppen az eljáró rendőrök segítségével és támogatásával nem maradt gyógyszer nélkül.

IV.

A Panasztestület a jogi képviselő által előterjesztett panaszt megvizsgálta és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület megítélése szerint súlyosan sérült a Panaszos emberi méltósága, valamint a legmagasabb szintű egészséghez fűződő joga is.

A Panasztestület a megfogalmazott kifogások közül a vaskorláthoz bilincselés, valamint a Panaszos aktuális egészségi állapotának figyelmen kívül hagyása miatt állapította meg az alapjogsérelmet.

A tárgyhoz bilincselés megítélése kapcsán az állásfoglalás kifejti, hogy „*a rendelkezésre álló bizonyítékok semmilyen olyan körülményre nem utalnak, amely alapján a rendőrségnek oka volt feltételezni, hogy a panaszos szökni kíván. A Szolgálati Szabályzat fent idézett 60. § (2) bekezdése a fogdán kívüli őrzés idejére kizárólag akkor teszi lehetővé a bilincselés elrendelését, ha a szökés másként nem akadályozható meg. (...) Aggálytalanul megállapítható tehát, hogy nem volt jogalapja a panaszos csóhöz bilincselésének a Pilisvörösvári Rendőrőrsön.*”

Ezzel kapcsolatban álláspontom a következő. A rendészeti szakterület a rendőrség tevékenységének egy speciális része. E körben a szakma egyértelműen osztja azt a véleményt, hogy a szökési kísérletek jelentős részének előre észlelhető konkrét jele, előzménye nincs, így az a következtetés, hogy a fogvatartott szökést nem kísérel meg, az esetek nagy részében csupán feltételezés. Az eljáró rendőrnek ugyanakkor kötelessége a szökés és más rendkívüli események megakadályozása, tehát szakmailag indokolt a szükséges elővigyázatossággal eljárni, a biztonsági szabályokat maradéktalanul megtartani. A konkrét ügyben – mind a

---

(3) A (2) bekezdés szerinti panaszt a fogvatartott a döntés közlésétől, illetve elmulasztásától számított 15 napon belül terjesztheti elő. Ha a fogvatartott a panasz megtételében akadályoztatva van, a panaszt az akadályoztatás megszűnésétől számított 15 napon belül terjesztheti elő.

(4) A fogda parancsnoka által hozott döntés elleni, illetve a döntés elmulasztása miatti panaszt a fogva tartásért felelős bírálja el. A fogva tartásért felelős határozata elleni panaszt, ha a fogva tartásért felelős:

a) a rendőrkapitány, akkor a megyei (fővárosi) rendőrfőkapitány;

b) a megyei (fővárosi) rendőrfőkapitány, akkor az országos rendőrfőkapitány;

c) az NNI igazgatója, akkor az Országos Rendőr-főkapitányság bünyügyi főigazgatója bírálja el.

(5) A panaszt a (4) bekezdésben meghatározott elbírálásra jogosulthoz érkezésétől számított 15 napon belül kell elbírálni, a határidő indokolt esetben egyszer 30 nappal meghosszabbítható. A panasz elbírálásáról, illetve a határidő meghosszabbításáról a fogvatartottat tájékoztatni kell.

rendelkezésre álló jelentések és dokumentumok, valamint az eljárás során feltárt tények alapján – egyértelműen megállapítható, hogy a panaszos nem volt nyilvánvalóan szökésre alkalmatlan állapotban, így a szökés lehetősége – függetlenül a szökés bekövetkezésének valószínűségétől – fennállt. Az intézkedés eredményes befejezése érdekében nyilvánvalóan nem megengedhető, hogy egy elfogatóparancs alapján előállított személy a rendőrségi objektumban folyamatos őrzés nélkül, szabadon tartózkodjék. Ennek megfelelően indokolt volt a tárgyhoz bilincselés, hiszen – mivel a rendőrőrs nem rendelkezik a fogvatartott biztonságos őrzésére szolgáló előállító helyiséggel – a szökés megakadályozása más módon nem volt megoldható.

A Panaszos egészségi állapotának a figyelmen kívül hagyása miatt a Panasztestület álláspontja szerint sérült a panaszos legmagasabb szintű egészséghez fűződő joga is. E kérdés kapcsán az állásfoglalás kifejti: *„azzal, hogy a rendőrség nem vette figyelembe az alkalmazott kényszerítő eszköz meghatározása során a panaszosnak a rendőrség által is ismert egészségi állapotát, nem teljesítette az egészséghez fűződő joggal kapcsolatos pozitív intézményvédelmi kötelezettségét.”*

A már korábban kifejtettek indokok alapján a Rendőrség az eset összes körülményét figyelembe véve megfelelő joggal a szakma szabályait betartva járt el. Az elfogatóparancs alapján a Rendőrségnek intézkedési kötelezettsége volt. Elfogni és előállítani azonban csak az alapjogok korlátozásával lehetséges. Ezen jogkorlátozás jogalapja tekintetében a Rendőrség nyilvánvalóan nem követett el hibát, mivel bíróság által kiadott elfogatóparancs alapján járt el. A végrehajtás módja tekintetében az eljárás során tényként állapítható meg, hogy az intézkedést végrehajtó rendőrök a megfelelő indokkal és az arányosság követelményeit figyelembe véve alkalmazták a kényszerítő eszközöket. Az a körülmény, hogy az intézkedést elszenvető személy egészségi állapotából adódóan gyógyszeres kezelésre szorul nem befolyásolhatta az intézkedés eredményes végrehajtását. Külső szemlélő számára egészséges ember benyomását keltette, azonban előállítása megkezdésekor közölte a rendőrökkel, hogy folyamatosan gyógyszert szed, mert egészségi állapota ezt indokolja. E közlést a rendőrök maradéktalanul figyelembe vették és kitérőt tettek annak érdekében, hogy a gyógyszerek a fogvatartás ideje alatt a panaszos rendelkezésére álljanak.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) és 330. § (2) bekezdése;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 119. § és 73. § (2)-(3) bekezdései;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 19. § (1) bekezdése, 20. § (1) bekezdése, 22. § (1) bekezdése, 30. § b) pontja, 31. § (1) bekezdés a) pontja, 100. § (1) bekezdés a) pontja, 109. § (2) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 29. § (1) bekezdése, 31. § (1) bekezdése, 33. § (1) bekezdés b) pontja, 92. § (1) bekezdése, 93.§ (1)-(3) bekezdései, 93/A. § (7) és (9) bekezdései, 93/B § (2) bekezdése;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 60. § (4) bekezdés d) pontja, valamint a (6) bekezdés c) pontja
- a rendőrségi fogdák rendjéről szóló 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 4. §-a;

Budapest, 2010. március „ .”

Dr. Bencze József r. altábornagy

